

Nikola Šimić Tonin

THINKING ABOUT, UMJETNIČKI SAMOKRETI RADE ZRILIĆA

Ruke kao korice, prinose se licu knjige, jednom rukom zahvaća boje, drugom rukom miješajući ih s bojama, zahvaća riječi, i ne zatvara koricama rukama, ostavlja otvorenu, nezatvorenu knjigu, ne jednoznačnog umjetničkog univerzuma Rade Zrilića, značenjske strukture u cjelini zbirke, svojevrsne ukoričene instalacije od boja i od riječi.

Misao, riječ, za nadogradbu s' slikama, reprogramiranim mislima, domišlja pjesme, dočrt slike, punine praznina za osobne nadopune učesnika u sudjelovanju izvrate nutrine, izokreta iznutra, izvrnuti džepova dana u Božanskoj slobodi misli, neupitnosti JA, neupitno postojane točke u kružnici vremena.

Riječi u nadokretu slike, ne tumače, ne moste slike, niti zavađaju obale, rukama umjetnika koje ih dotiču, još ih više otpuštaju onkrajima, zapituju, bez naravoučenija... šablone... Hod su po mukama kalupnicima unutar ove bezkalupnosti.

Svaka stranica knjige razbija samosvojnosti, nesputana u činjenju smiješnim kovače kalupa, cikličnosti prirode umjetnosti, krugova koji se šire obezsmrčujući smrt, zlatna znanstvena telad, božanstveni samozvanci, brzi-štreber-doktoriznanosti padaju na tjeme, ne nalazeći u traženju...

Bit je u samospoznajnoj širini beskonačnosti umjetničkoga univerzuma, mikro i makro umjetnikova kozmosa, veličine veliki koji se ne konači, brža od brzine svjetlosti misao, ne domišlja... tek biva zrno u nepobrojivom nizanju Božji čestica, u slobodi slova...

Tomislav Janović ističe:

" - Zbirkom *Thinkingabout* Rade Zrilić pokušava " misliti " stvarnost na radikalna način. Usprkos ustrajnosti u toj radikalnosti on ipak ne prelazi granicu koja razdvaja estetski modificiranu zbilju od zatvorenoga svijeta vlastite doživljajnosti. Ono što Zrilićev subjektivni univerzum veže za intersubjektivni svijet naše svakodnevnice – i što njegov umjetnički projekt čini relevantnim i vrijednim misaonog truda - upravo je autorova etička motivacija. Parafrazirajući poznatu Brochovu tvrdnju, kada se estetsko počinje odvajati od etičkog umjetnost prijeti urušavanje u kič ili u hermetizam. Izbjegavajući obje zamke, Zrilićeva pjesničko-likovna zbirka snažno svjedoči o aktualnosti te spoznaje. "

Instalacije riječi, upiti širinama zapitanosti, postave slika na izložbama riječi, zarez u prostoru koji ne odvajaju slike od riječi. Tehniciranje bunta. Sunoglavice znanoga. Vrtoglavice znanosti o umjetnosti. Dovođenje pod umjetnost interpunkcijskim znakom ? umjetnost i (ne) umjetnost... Namjesto odgovora interpunkcijski znak ? i širina bjeline, gospodstvo crnine... gluha i daleka bezčutnost tišina... umjetnik ispisuje znakovlje slikarsko-poetskog novogovora, i mi krađući ga očima nadopisujemo slike slova.

PR

DIOGEN pro kultura

<http://www.diogenpro.com>

NE KOPIRATI